

er formeentlig udtømt, hvad der i denne Henseende kræver særlig Bestemmelse.

ad § 22.

Forslaget er kun en Redaktionsforandring, men vil som saadant formeentlig ikke bestådes overflødig.

ad § 23.

Naar man vil foreskrive samme Regel for „bestemt Reise“ og „ikke bestemt Reise“, er der ingen Grund til at opstille begge Forudsætninger.

ad § 24.

Meningen med „anden Mand“ er uden Tvivl, at det skal være en Mand, „som kan udfylde den Plads“, som den Fratrædende indtog paa Skibet (f. Ex. Styrmand for Styrmand), og det er da vel rigtigt at udtrykke dette. At der sættes en Grænse for den Tilbagebetaling, som skal finde Sted, naar han ikke stiller for sig, synes billigt, naar det betænkes, at her kan være Tale om, hvad der er fortjent i et langt Tidrum.

ad § 38.

Med Hensyn til dette Forslag bemærkes, at Reglen om en Tillægsbetaling vel synes billig (Mændt der, saavidt vides, i de almindelige Forhøringscontracter findes en Clausul, der siger det lige Mødsatte), men at der turde være Grund til ubetinget at undtage Rønningstilfælde, for at berøve Mandstabet Fristelsen til, for Fordelens Skyld, at begunstige Rønning, og give det et Motiv til at hjælpe Skipperen med at forhindre samme.

ad § 42.

Forslaget er fremkaldt ved den Betragtning, at det synes mindre passende, som i Udkastets § 3, ved Lov at stadfæste en Lov, og det i den Hensigt at berøve samme dens Lovskraft, ligesom det antages, at en Revision af det nuværende Forpleiningsvæsen strax turde være hensigtsmæssigt.

Den foreslaaede nye Titel har intet andet Fortrin for Udkastets, end at den er endeel kortere.

I Henhold hertil indstilles, at Lovudkastet vedtages med følgende Endringer:

Lovens Titel forandres til:

Om Disciplin i Handelsflåde og om Søfolks Forseelser, Forbrydelser samt Forhøring m. v.

I. I Overskriften udgaae Ordene: „Orden og“ og „samt om Skipperens Myndighed m. v.“

§ 1. „eller den, som træder i hans Sted“ udgaaer.

Slutningen af første Affnit: „Alt til den Tid . . . bestemmes.“ udgaaer.

Derimod tilføies et nyt Affnit, saalydende: „Samme Myndighed skyldes ikke blot den, som i Skipperens Fraværelse eller Sygdom i Gæt og Alt indtræder i dennes Sted, men ogsaa den, hvem et særligt Hverv eller en særskilt Commando er overdraget, indenfor Grænserne af den ham derved tillagte Myndighed. Denne Pligt paahviler ogsaa de underordnede Befalingsmænd i deres Forhold til de dem Overordnede og navnlig til selve Skipperen.“

Ny § 2.

Paa den anden Side skal Skipperen og øvrige Befalende behandle de dem Underordnede paa en sømmelig Maade og efter Evne sørge for deres Vel. Navnlig maa legemlig Høvselse ikke anvendes uden i de i §§ 3 og 6 ommeldte Tilfælde.

§ 2 bliver § 3.

Foran „Myndighed“ indføies „pløielkelig“

„eller den, der i hans Forsald eller Fraværelse træder i hans Sted,“ forandres til: „eller hvem der ellers har at befale, i fornødent Fald“

„Efter Omstændighederne, navnlig i Nøds-tilfælde,“ forandres til (nyt Affnit): „I Nøds-tilfælde, navnlig“